

Kochane Dzieci i Kochani Rodzice, jesteśmy z Wami, myślimy o Was i tęsknimy.... Życzymy Wszystkim dużo zdrowia, optymizmu i wzajemnego wspierania się. Zachęcamy po raz ostatni przed wakacjami do wspólnej nauki poprzez zabawę.

1. Proponujemy przeczytanie opowiadania "O tym jak pluszowy zajączek szukał przyjaciela"

Posłuchaj opowiadania pt. *O tym, jak pluszowy zajączek szukał przyjaciela.*

– Chciałbym, żebyśmy zostali przyjaciółmi – powiedział pluszowy zajączek do moherowego szalika, który leżał zwinięty na krześle jak wąż boa. – Jestem taki samotny. Wydaje mi się, że jesteśmy do siebie podobni.

– Podobni? Nie wiem, o czym mówisz – odparł szalik. – Jesteśmy wprawdzie w takim samym kolorze i przyjemni w dotyku, ale poza tym wszystko nas dzieli! Na przykład ogon. Mój jest długi i wąski, a twój okrągły i ledwie widoczny. Ja mam frędzelki, a ty nie.

A poza tym jestem zaprzyjaźniony od dawna z płaszczem. Ostatnio bardzo często razem wychodzimy.

– No cóż, nie będę się narzucać – odezwał się zajączek, a jego uszy opadły, jak zwykle, gdy był bardzo smutny.

W nocy nie mógł spać. Wydawało mu się, że wiszący na ścianie zegar próbuje go przed czymś ostrzec, a oczy starszej pani z portretu patrzą na niego dziwnie.

Ale następnego dnia...

– Że też nie wpadło mi to do łebka – powiedział do siebie na głos. – Przecież domowe pantofle Basi mają identyczny ogonek jak ja. (...) I nigdy nie wychodzą!

Bardzo ucieszył się z tego odkrycia i zawołał do leżącego na podłodze pantofla z brązowym pomponem:

– Wiesz, myślę, że moglibyśmy być przyjaciółmi. Mam taki sam ogonek jak ty i nigdy nie opuszczam tego pokoju. Myślę, że mielibyśmy sobie dużo do powiedzenia.

– Och, to nie jest najlepszy pomysł – odezwał się cicho prawy

pantofel. – Przecież wiesz, że mam brata. Jego towarzystwo mi zupełnie wystarcza. Ale może poduszka zechce z tobą porozmawiać?

Ale poduszka nie mówiła nic. Spała, jak zwykle, od rana do wieczora. Zajączek był coraz bardziej markotny.

– Nikt nie chce się ze mną przyjaźnić – mruzczał cichutko pod nosem. I pewnie by się rozplakał, gdyby nie spojrzenie pani z portretu.

– Dlaczego nie pomyślałeś o mnie? – odezwał się ktoś cicho.

Musiał być gdzieś blisko, bo zajączek słyszał dokładnie każde słowo.

– Wprawdzie jestem zupełnie inna niż ty, ale właśnie to może być bardzo ciekawe.

Zajączek rozglądał się dookoła, ale nie domyślał się, kto to mówi.

– Przecież stoję obok ciebie – znowu usłyszał ten sam głos, tym razem pobrzmiwało w nim zniecierpliwienie. – No, co tak się na mnie gapisz? To właśnie ja. Jestem kancista, nie mam ogonka i jestem z papieru. Ale mam ci do powiedzenia mnóstwo ciekawych historii.

– Och – wyjąkał zajączek. – To naprawdę ty? Nigdy nawet nie marzyłem o przyjaźni z tobą. Jestem taki wzruszony.

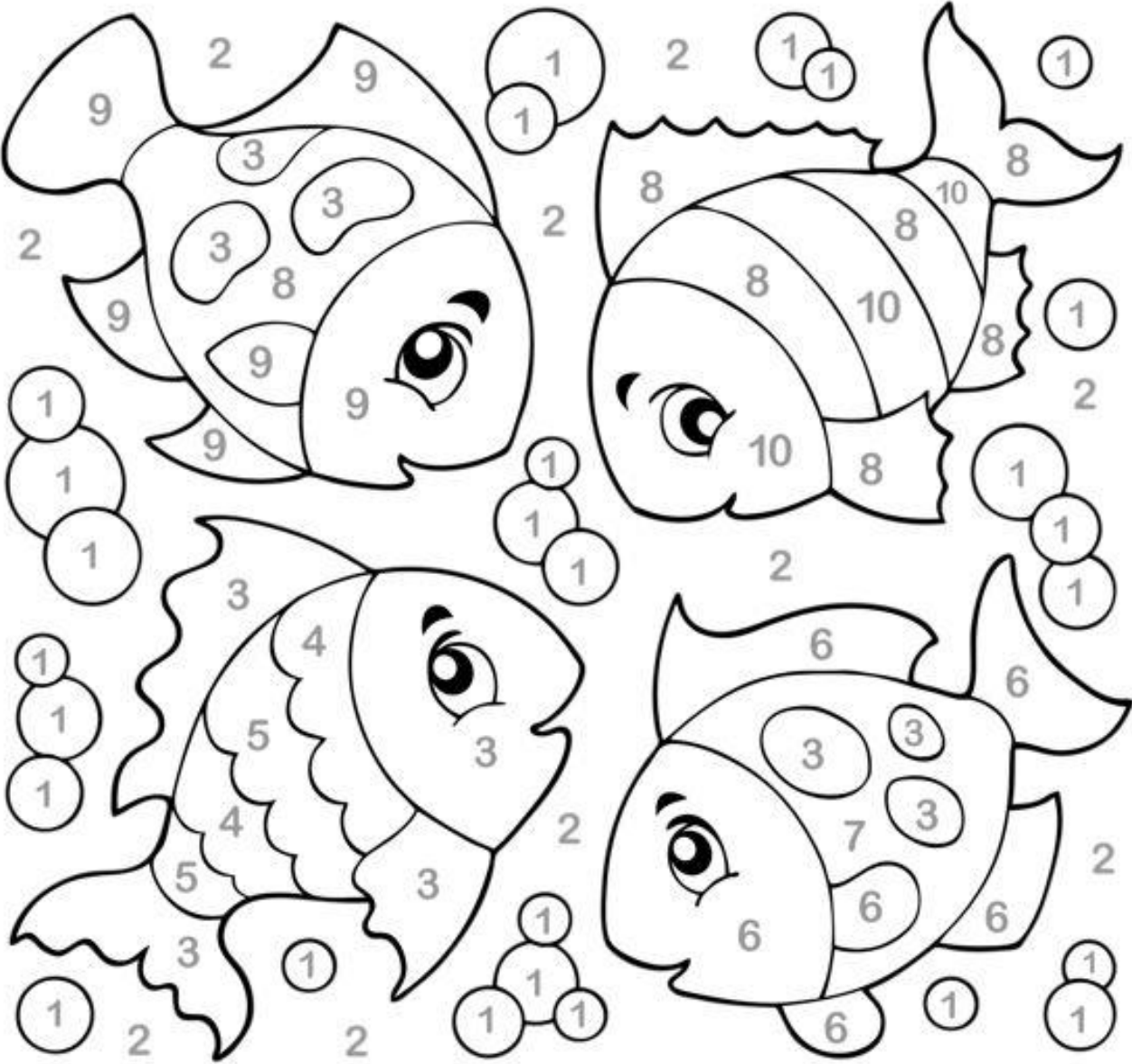
Mówiąc to, przysunął się do swojej przyjaciółki i nadstawił uszu, bardzo ciekawy jej opowieści.

A czy wy wiecie, z kim zaprzyjaźnił się zajączek?

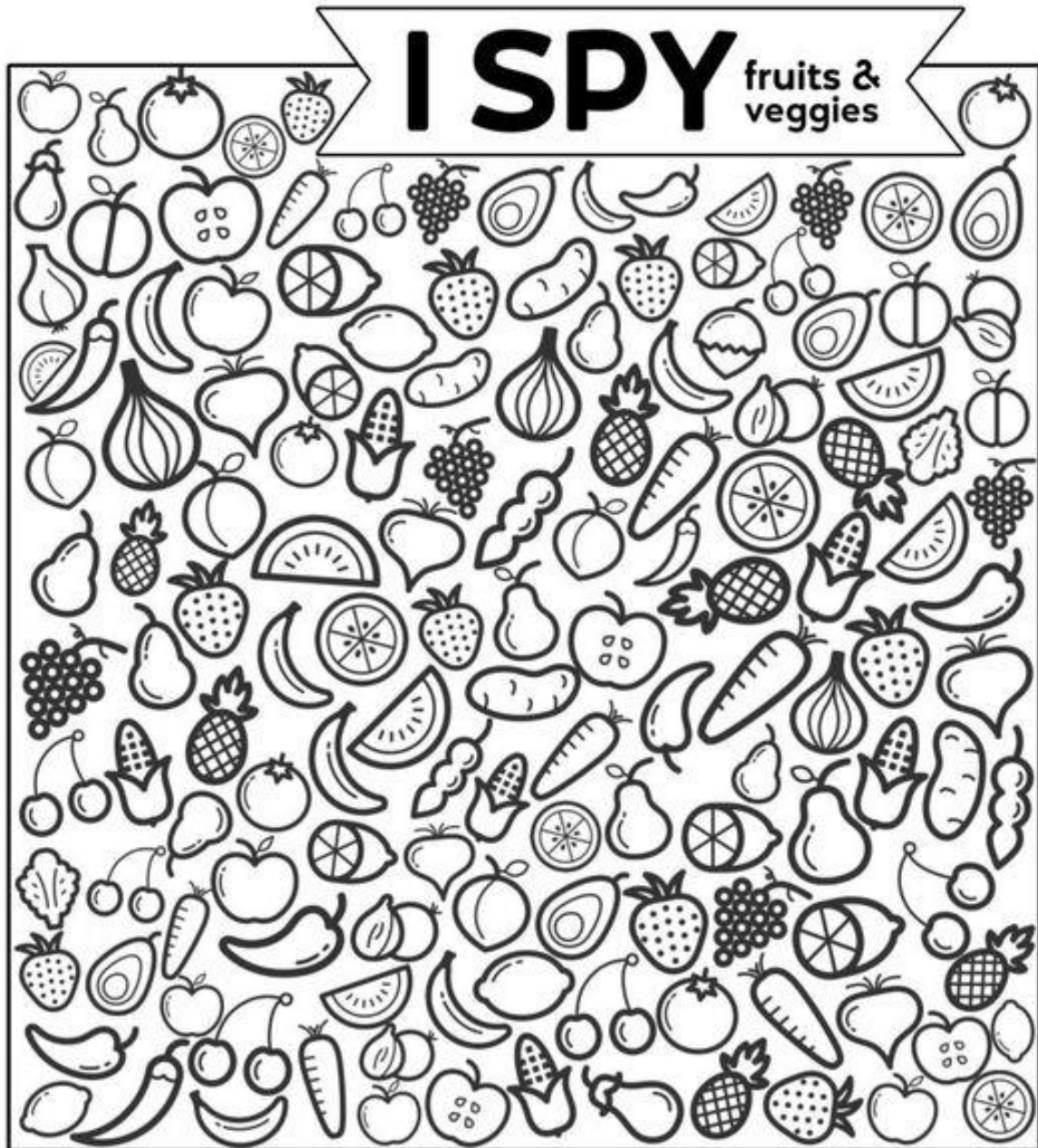
J. A. Hockuba

Odpowiedzcie na pytania: „Kto to jest przyjaciel?” Czy wy również macie swoich przyjaciół w przedszkolu?

Zabawcie się w detektywa. Odszukajcie wszystkie liczby i pokolorujcie je według wzoru.

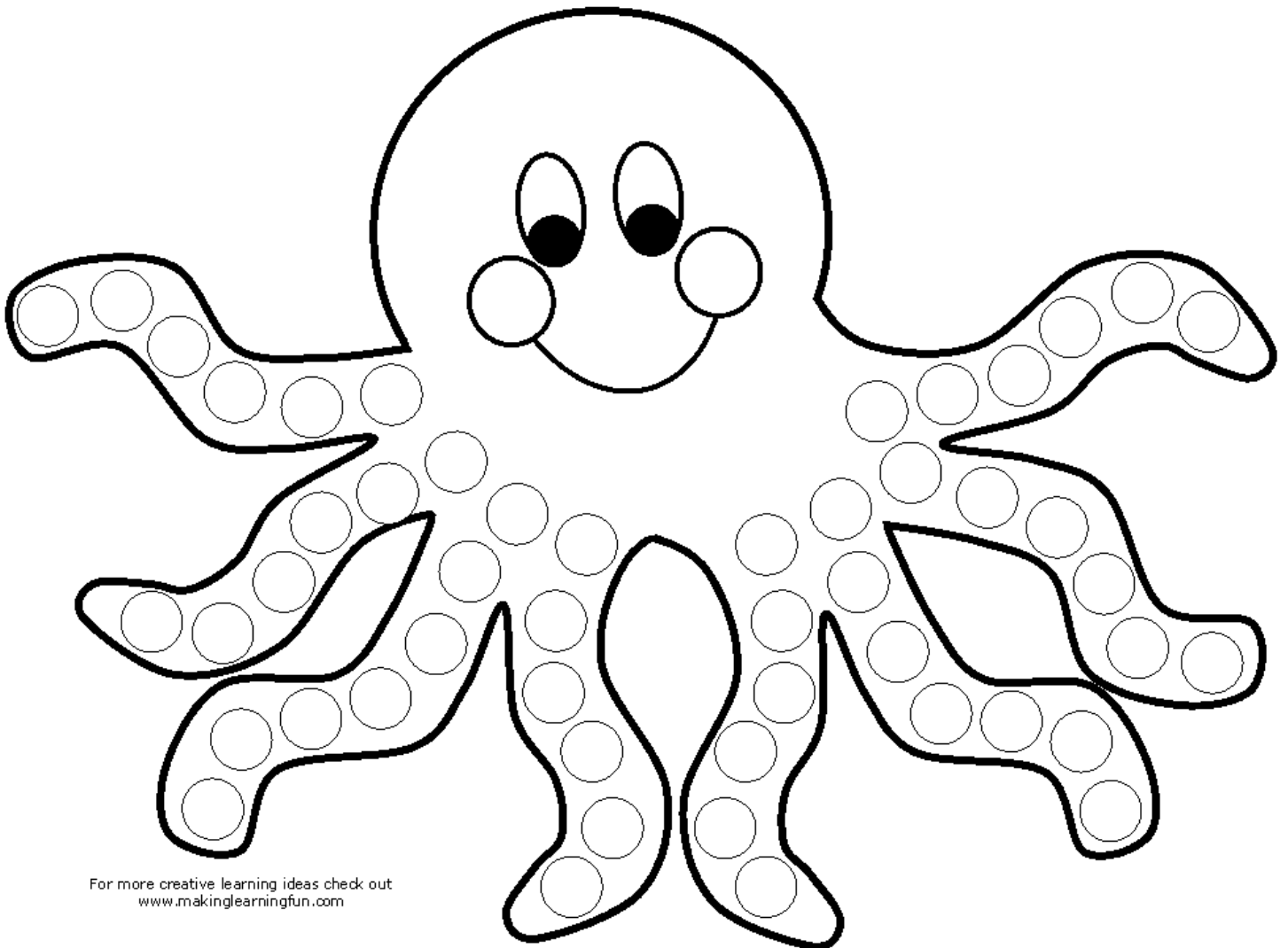

A teraz spróbujemy odnaleźć wszystkie ukryte na obrazku owoce

2		4		4		5		4		5		7		4		6		5	
1		6		7		1		3		6		7		4		7		5	
3		3		4		6		2		7		5		9		6		3	

Wyklejcie proszę ośmiornicę plasteliną w dowolnym kolorze

For more creative learning ideas check out
www.makinglearningfun.com

Kochani rodzice przeczytajcie swoim dzieciom poniższy tekst, w razie potrzeby dokonajcie stosownych wyjaśnień.

Kochane dzieci!

Kończycie swój pierwszy etap edukacji i wkraczacie w życie szkolne. Pamiętajcie, że stając się uczniami, nie przestajecie być dziećmi. W waszej dalszej edukacji nadal towarzyszyć Wam powinny: zabawa, uśmiech, zadowolenie nawet z małych sukcesów. To, czego nauczyliście się w przedszkolu, to pierwszy bagaż doświadczeń na całe życie. Pierwsza książka,

pierwsze zabawy z rówieśnikami, pierwsza ocena Waszej pracy. **To niezatarte wspomnienia waszego dzieciństwa, ważne, a może nawet najważniejsze.**

Jesteśmy więc dumne, że mogliśmy w tym uczestniczyć.

Życząc powodzenia w szkole, życzymy Wam abyście pozostały takie jakie jesteście.”

A oto wiersz na pożegnanie.

Na dalszą drogę życia
weź czarodziejskie słowa
proszę, dziękuję, przepraszam
w sercu je zachowaj.

Dzień dobry,
do widzenia- niech obce ci nie będzie.

Radosne dni w przedszkolu
wspominać będziesz wszędzie.

